

Qələbə, Vətən adam....

Şəhid jurnalistlərin və bütün
şəhidlərin əziz xatirəsinə
Necəsən, gözüm nuru?
İçimdən ötən adam,
Yaraların necədir?
Qələbə, vətən adam .

(Elşad Barat)

Mühəribənin en acı dövrü mü-
haribədən sonra başlayır əslində.
İnsanlar yalnız o zaman anlayır
fəlakətin böyüklüğünü, şəhid olan
oğulların yoxluğununu. Uzun-uzadı
eşidilən atışma səsleri, mərmigülle
viyitli, top gurultusu silah-
ların işıqlandırıldığı o qara gecə-
lərdə qalır, amma o silahların al-
diği canları, bitirdiyi heyatlar ömrü
boyu cəmiyyətin ağrısı-acısı, qa-
nayan yarası olur.

Mühərbi dövründə ve mü-
haribədən sonra itkin hərbçilərin
nəşinin tapıldıqca dəfn edildiyi
mərasimlər bizi bizdən aldı, 2 il-
dir rəngimizi boğan, həyat eşqi-
mizi söndürən pandemiya belası-
nın verdiyi mənəvi-psixoloji əzyi-
yət mühərbi dehşətinin yanında
heç nə imiş sən demə.

Vətən mühəribəsində dayının
sonleşməsi, 4 oğlundan biri, 7 ildir
vətənə xidmət edən MAXE Murad
İbrahimov da şəhid oldu. Onun
şəhidliyə gedən yolu uzun çəkdi,
4 ay səksəkə içinde, iztirabla ya-
şadıq- şəhidliyə ilə dəfni arasında
uzun aylardı.

Murad dəli-dolu oğlan idi, tez-
canlı, hərəkətli, dinamik idi. Onu
bir dəqiqə bir yerde dayanan gör-
məmişdi. Ateş parçası, alov dili-
mi idi sanki. Gözümüzün önündə
böyüdü, əsgər oldu, MAXE oldu,
ata oldu, şəhid oldu. Bir yazıya
siğacaq qədər qısa ömrü, bir ya-
ziya siğmayacaq qədər uzun
qəhrəmanlığı oldu.

Muradla sonuncu dəfə 2020-
ci ilin sentyabrında danişmışdıq,
Vətən Mühəribəsindən günler əvvəl.
Onun işi ilə əlaqədar illərdir
görüşmüdük, ancaq telefonla da-
nişa bilirdik. Ad günü idı sentyab-
rin 6-da. Doğrusu unutmuşdum,
gec yadına düşdü, zəng edib
təbrik etdim. Sonuncu ad günü
olacaqmiş, kimin ağlına gələrdi.

Onu tanıyan hamı bilir ki Mu-
radın uşaqlıq arzusu hərbçi ol-
maq, vətənin keşiyində durmaq,
onu qorumaq olub. Bir parça uşaq
idi hələ, elinə taxtalardan
düzəltdiyi avtomati alıb həyətin
künc-bucağına girib səngər-dö-
yüş oyunları oynayırdı.

Sözünün əvvəli də, sonu da
Vətən idi Muradın. 2-ci Qarabağ
Mühəribəsi başlandıqı ilk günlər-
dən öz döyüş yoldaşları ilə ön
cəbhəyə yollanmışdı. Təcrübəli
hərbçi idi, Murovu da tanıydırdı,
ora döyüşə getməyin təhlükəli ol-
duğunu da bilirdi. Amma ora get-
mekdə israr edib, cüssəcə zəif ol-
duğuna görə Murov kimi çətin iq-
lim şəraiti olan ərazidə döyüşmə-
sini istəməyən, "cəbhəyə təminat
işlərinə dəstək ver" deyən ko-
mandirlərinə "məni də göndərin,
göndərməsəniz gizlincə qaçıb
gedəcəm" deyə təkid edib.

Murad sonuncu dəfə 2020-ci
ilin oktyabr ayının 2-də, Vətən
Mühəribəsinin 5-ci günündə ev-

Zəng edərək 1 yaşlı oğlunu soru-
şub, "Mən Murova gedirem, bəlkə
qayıtmadım" demişdi. Bütün dö-
yüş yoldaşları kimi o da bilirdi ki,
Murov dağları gedər-gəlməz ola-
bilər, o dağlardan geri qayıtmaya
bilər, amma bu, onu qorxutma-
mışdı. Vətən üçün ən çətin imta-
hanına getməyi könlüllü istəmişdi
yüzlər hərbçi yoldaşı kimi. Ailə-
si elə ən son səsini o gün eşit-
mişdi Muradın.

Murad Kelbəcər rayonu və
Xocavənd istiqamətlərində gedən
döyüşlərdə iştirak edib. 3 oktyabr
2020-ci il tarixində Kəlbəcər ra-
yonu istiqamətində bir bölük dö-
yüşçü ilə Murova yollanıblar. O
döyüşçülerin böyük əksəriyyəti
sonralar Azərbaycan tarixinə
"Vətən Mühəribəsinin İlk şəhidlə-

ri" kimi düşəcəkdir. Murad da
onlardan biri olacaqdı.

Batalyon 3 istiqamətdə hərə-
ket etməli idi. Muradın da daxil
olduğu 24 nəferlik taqım Ağdəre
istiqamətində irəliləyərək döyü-
şüb. Murad Qaragöl istiqamətində
(Çinqlılıq adlanan ərazi) gedən
qızığın döyüşlərdə iştirak
edib, qəhrəmanlıq gösterib. Son
döyüşdə ayağından yaralanıb, la-
kin döyüşü dayandırmayıb, yaralı
halda atışmağa davam edib.

Yaxınlığa düşən top mərmisi
daha ağır yaralanmasına səbəb
olub, sol qolu ciyinində yanıb.

Amma ağır yarası, axan qanı onu
sarsıtmayıb, döyüş yoldaşları ilə
birlikdə gülə yaşışı altında Vətə-
ne olan son xidmətlərini gerçək-
ləşdiriblər və qəhrəmanlıqla şə-
hid olublar. Murov dağı o gecə 3
ayrı istiqamətdə döyüşən 60-dan
çoq igidi udub. Murad İbrahimov
da o gənclərdən biri oldu.

Muradı və şəhid olan digər
döyüşçü yoldaşlarını tapmaq
asan olmadı. Mühərbi bitdi, Zə-
fər Günü insanlar küçələrə axış-
dı, ölkənin hər yerində şəhid ağı-
ları ilə zəfər hayqırışları bir-birinə
qarışdı. Şəhidlər dəfn edildi, ana-
ları o məzarların başında tapdı tə-

Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkışafı Agentliyi

*Yazı Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkışafı Agentliyinin
maliyyə dəstəyi ilə "Gənc nəslin
milli mənlik şüurunun inkişaf
etdirilməsi və vətənpərvərlik
hisslərinin tərbiyəsi" istiqaməti
çərçivəsində hazırlanıb.*

ziyyətdə tapıldı.

Muradlar olmadan Zəfər Günü
qeyd etdi. Zəfər Günü zəfər mah-
nırları şəhid ağıları ilə eyni küçədə
səslenirdi. Muradların qanı ilə ya-
zılan zəfər tarixini eks etdirən ya-
zılar yazdıq, şeirlər, nəqmələr
qoşduq. Ürəyinə dağ çəkilən atalar,
anaların gözüne baxa bilmədik
ondan sənra. Etiraf edirəm, mən
ürəkdolusu sevincə bilmədim qəle-
bəyə, zəfərə. Çünkü Zəfər günü
Murad hələ qar altında idi, ailəsi-
nin gözü yolda, qulağı səsde idi.

Bilirəm, bu hissi hamımız ya-
şadıq. Utandıq, qələbəni içimzdə
boğularaq yaşıdıq. Şəhidlərin ail-
ələrindən-boynu bükülən atala-
rından, bir gecədə saçı ağaran
analarından, beşikdəki batacların-
dan, əli xinada, toy şirnisi xonça-
da qalan sevdiyindən utandıq.

Murad şəhidliyə ucaldığı gün-
dən 113 gün sonra, 23 yanvar
2021-ci il tarixində Gənce şəhərin-
in Şəhidlər Xiyabanında dəfn
edildi. 27 yaşlı şəhid ölümündən
sonra "Vətən Uğrunda", "Cəsur
Döyüşçü", "Kəlbəcərin azad olun-
ması uğrunda" medalları ilə təltif
edildi. Bu gün sinəsi üzərində 3
rəngli bayraqı eks etdirən qəren-
fillərin fonunda sinə daşından qü-
rurla boyunan gənc o məzarda
vəteninə, dövlətinə son vezifəsini
şərəflə yerinə yetirərək uyuyur.
Minlərlə silahdaşı kimi

Lale Mehrali